

SURINAAMSCHE GOUVERNEMENTS

COURANT EN ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1852.

9 Januarij. Van de slavenkinderen *Alexander*, oud 5 jaren, waarvan moeder *Elisabeth*, en *Mary*, oud 6 maanden, waarvan moeder *Dasiana*, toebehoorende aan *H. Wright*, als Eigenaar van de Plantagie *Nw. Acconoribo*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 14 Januarij 1852.

(211) Alzoo *Christian Adriaan Graaf* zich bij rekest tot het Gouvernement heeft gewend met verzoek dat aan zijnen broeder *Abraham Felix Engelhard*, worde toegestaan, om, met weglating van zijnen familienaam van *Engelhard*, voortaan dien van den rekestrant te voeren.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bewaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om, bij anticipatie van den gewonen termijn, binnen den tijd van acht dagen na de dagteekening dezer, daarvan ter Gouvernements-Secretarie aanteekening te doen.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,

A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Schutterij van Paramaribo.

Tweede Oproeping.

De Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voor en van de Schutterij, roept bij deze op: alle vrije Mannelijke Ingezeten, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den eersten Januarij 1852 den vollen ouderdom van achttien jaren bereikt hebben en hun vijftigste nog niet zijn ingetreden, welke nog niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet tot de vrijgestelden te behooren, met uitzondering nothans van de zoodanigen welke volgens artikel 3 van het Reglement voor de Schutterij, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd of van schriftelijke Finale Vrijstelling van de Commissie voorzien zijn.

Wordende bij deze herinnerd aan Art. 5 der Wet van 13 Mei 1836, (Gouvern. Blad No. 7) waarbij degenen welke aan de Oproepingen geen gehoor hebben gegeven, zullen gestraft worden met eene geldboete van niet minder dan VIJFTIG en niet meer dan HONDERD Gulden, of wel met eene gevangenzetting van niet minder dan TIEN dagen en niet langer dan EENE maand.

Zij zal hare tweede Zitting houden, in het lokaal van de Burger-Hoofdwacht aan den Ouden Oranjetuin, van 's morgens 9 tot 12 uren, op Woensdag den 21sten dezer, voor de personen wier namen aanvangen met de letters A. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnenden zullen de letter en het nummer hunner woonplaats en den naam der Straat moeten opgeven.

Paramaribo, den 14 Januarij 1852.

Namens de Commissie voornoemd,
S. M. BROMET
Secretaris.

Op Dingsdag den 20n. dezer, des voormiddags ten 9 ure, zal bij den Vendu-meester *A. SALOMONS* worden verkocht:

Een wel gedresseerd *RIPPAARD*, met Toom, Zadel en verder toebehooren, aankomende den Boedel *G. C. E. Van DAALEN*; zijnde hetzelfde te bezichtigen op den stal van Mejufvrouw *J. G. WELJER*.

Paramaribo, den 14 Januarij 1852.

De Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels,

(210) CHs. LIONARONS.

(437) De Exploiteur bij het Gerechtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 16 Januarij 1852, des voormiddags ten half negen ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje *POTOSIE*, gelegen in *Coronie*, aankomende den boedel *G. S. Carstairs*.

Paramaribo, den 14 Januarij 1852.

SIMON ABENDANON Sz.

(438) De Exploiteur bij het Gerechtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 23 Januarij 1852, des voormiddags ten half negen ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadje *LEIJDENSHOOP* cum annexis, gelegen aan de *Matappica Kreek*, aankomende de Erven *H. Jacobs*.

Paramaribo, den 14 Januarij 1852.

SIMON ABENDANON Sz.

Sequesters

der Plantaadje *Waterloo*, bieden bij inschrijving te koop aan:

30 balen schoone Katoen.

Liggende ter Landswaag.

De inschrijvings-biljetten zullen aangenomen worden ter Griffie van het Gerechtshof tot Vrijdag den 16n. dezer, des morgens ten negen ure, en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de zaken van Curateele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Katoen onmiddellijk in ontvang moeten genomen worden.

Paramaribo, den 13 Januarij 1852. (214)

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

Rotterdam, 20 November.

Door den hoogen raad is het volgende voor den handel niet onbelangrijke arrest gewezen:

Overwegende, dat als eenig middel van cassatie is aangevoerd, schending en verkeerde toepassing van de art. 100, 111, 135 en 186 van het wetboek van Koophandel, omdat bij het beklaagde arrest, door de veroordeeling der eischers tot rembours als trekkers van de traite in verschil, aan een onvolledigen wissel of commercieele traite de kracht is gegeven van een volledigen wisselbrief.

O, ten dien aanzien, dat bij het beklaagde arrest, inderdaad in facto is aangenomen en alzoo in cassatie vast staat, dat de traite in verschil niet inhoudt de erkenning van genotene waarde; dat hiernit volgt, dat zij, volgens art 100 van het Wetboek van Koophandel, niet heeft de vereischten van een volledigen wissel, daarbij omschreven, en dat zij, volgens art. 111, alzoo getrokken zijnde aan de orde van een derde, alleen om er de betaling van te vorderen, dit tusschen den trekker en den nemer niet anders oplevert, dan eene enkele lastgeving, welke den nemer alleen tot lasthebber heeft gemaakt, doch den lastgever niet kan verplichten om, wanneer de nemer den inhoud bij den betrokkene niet ontvangt, dien inhoud, waarvoor de lastgever geen waarde heeft genoten, te rembourseren.

O, dat dit punt dan ook op zich zelve wel buiten alle contestatie schijnt te zijn geweest bij den regter *a quo*, doch dat bij art. 111 voornoemd tevens bepaald zijnde, dat niettemin indie lastgeving ligt opgesloten de bevoegdheid, om den eigendom van dergelijken onvolledigen wisselbrief door endossement over te dragen, uit deze laatste bijvoeging door den regter *a quo* ten onregte is besloten, dat door zoodanig endossement alleen de aard van den wissel van onvolledig in volledig zou zijn veranderd, en de trekker aan een rembour zou zijn onderworpen, even als ten aanzien van eenen volledigen wissel, waarvoor hij de waarde had genoten.

O, dat deze bepaling in voornoemd artikel niet voorkomt en ook onaannemelijk zou zijn, daar het zoo doende aan de wilkeur van den nemer zou staan, om van de origineele verbindtenis des trekkers eene geheel andere te maken, en die naar welgevallen uit te breiden, maar dat de bepaling van het slot van art. 111 alleen ten doel heeft een ten gemakke van den

Handel niettemin ook de bevoegdheid tot overdracht bij endossement van zoedanigen onvolledigen wissel of mandaat te waarborgen, en allen twijfel weg te nemen, dat ook dergelijke traite door endossement kan worden overgedragen, ten efferte dat dat mandaat zonder andere akte op elken later geënde seerden overgaat, en deze dus den ergendom des wissels verlangt, maar ten aanzien van den trekker niet anders dan op den voet van diens verbindingen; en zonder alzoo tegen dezen eene actie tot remours te erlangen; waarmede hij zich door den onvolledigen wissel niet heeft verbonden, alles nogtans, behoudens de verplichting tusschen de endossanten, naar gelang van de meerdere of mindere volledigheid en den inhoud dier endossementen, onderling geboren om elkander te remourseren, wanneer uit de endossementen van genotene waarde blijkt.

O., dat mitsdien bij het beklagde arrest speciaal voornoemd art. 111 verkeerd is begrepen en toegepast.

Vernietigt het arrest van het provinciaal gerechtshof in Zuid Holland, den 30sten Dec. 1850 tusschen partij geweest, en de zaak beslissende even en in dier voege als voormeld hof had behooren te doen: Doet te niet het appel, en gelast dat het vonnis van de arrondissementsrechtbank te Rotterdam, van den 24sten Junij 1850, waarvan aan den hove was geappelleerd, zal stand houden te effectsorteren, veroordeelt wijders de verweerders in alle de kosten, in hooger beroep en in cassatie gevallen, en beveelt eindelijk de terugave der geconsigneerde boete van cassatie.

FRANKRIJK.

Parijs, 24 November.

Op het gebied der staatkunde blijft nog altijd dezelfde onzekerheid heerschen.

Bij het einde van de zitting der wetgevende vergadering van heden had weder eene schermspel plaats, die gewis tot ernstige gevolgen had geleid, indien de regering en de meerderheid niet waren teruggedeinst. Heden deelde namelijk de *Constitutionnel* een artikel mede van den heer de Cassagnac, hetwelk in geweld en grofheid alles te bovengaet, wat deze steeds zoo beleedigende en kwetsende schrijver immer publiceerde. Daarin worden o. a. de hoofden der parlementaire partij oproermakers genoemd, die een komplot smeedden, waarvan de bijzonderheden worden medegedeeld. Voorts wordt daarin onomwonden gezegd, dat de wetgevende vergadering al goedkeuren kan wat zij wil; dat zij de wet op het uitvoerend bewind en op het regtstreeks oproepen der troepen als het haar verkiest kan aannemen — doch dat al dat goedkeuren, en aannemen niets beteekent, daar niemand gehoorzamen zal.

Er bestaat geen voorbeeld, dat men zoo ver heeft durven gaan. Het artikel maakte dan ook een diepen indruk; de fondsen daalden er ter beurze in niet geringe mate op. In de wetgev. vergadering heerschte deswegens groote gisting, zoodat niet de minste aandacht geschonken werd aan de discussien over het wetsontwerp op den spoorweg van Lijon. Men sprak van interpellatiën, van regtsvervolgingen, enz. Doch toen het op handelen aankam, ontbrak aan een gedeelte der behoudende meerderheid, den moed. De heer Berryer deed al wat hij kon om de zaak zonder opzien af te handelen. Evenwel nam de heer Créton ten 6 ure het woord om het ministerie betreffende het artikel van den heer de Cassagnac te interpellieren; hij deed dit echter met zeer weinig kracht. De heer Berryer snelde hem daarop ter hulp, doch zijne interpellatiën waren van nog minder beteekenis. De ministers van binnenl. zaken en justitie toonden geene meerdere stoutmoedigheid en mindere bevreesdheid om zich te verdedigen. Alleen hebben zij alle verantwoordelijkheid van hetgeen in de *Constitutionnel* geschreven wordt van zich afgeworpen, en verklaard, dat geen enkel woord waar was, van hetgeen de heer de Cassagnac beweert nopens het bestaan van een parlementair komplot. En daar zich nu geene andere sprekers opdedden, liep deze zaak aldus af, zonder dat eenig besluit genomen werd.

Dit helet echter niet, dat de spanning der gemoederen groot is. Een gedeelte der conservatiën schijnt uit onvermogen den strijd tegen Lodewijk Napoleon grootendeels te hebben laten varen. Het *Journal des Débats* verklaart zich bepaaldelijk tegen het wetsontwerp op de verantwoordelijkheid van het uitvoerend bewind; andere dagbladen, die eerst met warmte voor dit wetsontwerp streden, verklaren zich nu reeds tegen de urgentie van hetzelfde, en zullen later vermoedelijk geheel tegen hetzelfde ijveren. Alleen de organen der republikeinsche partij zijn nog geheel voor het wetsontwerp. Meer dan immer heerscht er dus verdeeldheid.

Bij Lodewijk Napoleon bestaat daarbij groote onzekerheid. Men houdt het er echter voor, dat de snaren thans op eene wijze gespannen zijn, dat zij spoedig zullen moeten springen. Men kenschetst den tegenwoordigen stand van zaken door te zeggen: Alles is mogelijk, niets is waarschijnlijk.

De commissie tot onderzoek van het wetsontwerp op de verantwoordelijkheid van het uitvoerend bewind, heeft zich heden geconstitueerd. Zij benoemde den heer Berrier tot president en den heer Monet tot Secretaris. De Staatsraad neemt overigens al meer en meer eene vijandige houding tegenover Lodewijk Napoleon aan.

— In de financiële wereld en bij alle groote administratiën, heerscht op dit oogenblik eene zekere stremming in de zaken. Zelfs bij de ministeriën bestaat niet meer die werkzaamheid, welke men daar vroeger kon opmerken. Een aantal personen, die herwaarts gekomen waren, om naar betrekkingen te solliciteren, zijn verplicht geweest daarvan af te zien. De voornaamste bankiers hebben heden eene bijeenkomst gehouden, waarin zij over de thans bestaande handelscrisis hebben beraadslaagd. Het resultaat van hunne overwegingen is weinig geschikt om het vertrouwen te verlevendigen, indien het namelijk waar is — hetgeen men verzekert — dat zij besloten hebben geen wissels meer te disconteren, wier vervallijd langer dan dertig dagen duurt. Eene omstandigheid, die mede niet van belang is onbloom, is, dat de ontvangst in de schouwburgen, die sedert eenige maanden zeer voordeelig was, in de laatste dagen zeer is afgenomen.

DUITSCHLAND.

Berlijn, 27 November.

Heden zijn de kamers geopend. Dewijl de koning naar Hanover vertrokken is, om de begrafenis plegtigheid van den overleden koning Ernst Augustus bij te wonen, heeft de president van den ministerraad, de heer v. Manteuffel, de openingsrede uitgesproken. In die rede wordt met geen woord gewag gemaakt van de buitenlandsche politiek, doch dezelve is zeer belangrijk ten aanzien der binnenlandsche staatkunde. De bijeenroeping der oude provinciale landdagen, welke onlangs plaats had, en tot zulke levendige discussiën aanleiding gegeven heeft, wordt eene tijdelijke provinciale vertegenwoordiging, en hare besluiten worden eenvoudige voorstellen genoemd. De vermeerdering der legermacht wordt verklaard volstrekt noodzakelijk te zijn. De financiële toestand is bevredigend. In de rede wordt verder de hoop te kennen gegeven, dat het traktaat van 7 September (de toetreding van Hanover tot het tolverbond) gunstig zal werken, en wel voornamelijk door de opheffing van de beperkingen op den handel drukkende. Aan het slot der rede wordt het vertrouwen te kennen gegeven op de vaderlandsche liefde der kamers.

PRODUCTEN-HANDEL.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker:

Op den 13den dezer, 18 vaten van plant. Pietersnorg $\frac{1}{2}$, a 5,85 cent.

Scheepvaart.

UITGEKLAARD.

Den 13den dezer, de Nederl. schoener *Essex*, kapt. C. M. de Haseth, naar Curaçao, lading: 7 halve leggers Dram, 525 gallons, en 29 pics \square Hout.

Den 14n., de Engelsche schoener *Ladij of the Night*, kapt. V. Bartocchini, naar Demerarij, lading: 17 balen schoone katoen, 560 pond, 8 vaten strochoeden, 13 Z. M.; Kazen, 10 vaten saucijsjes, en voor Exportatie: 15 manden seltserwater en 5 kisten Li-keur.

VERTROKKEN.

Den 13den, Z. M. korvet *Heldin*, kommandant Stort, naar Curaçao.

Met Z. M. korvet *Heldin* zijn als Passagiers vertrokken: Mevrouw de Douariere Rengers geb. van Raders en bedienden.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam.

Elisabeth, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co. — Vertrekt 15 dezer.

Etzu, kapt. D. H. Dirks, adres bij M. D. Huidekoper.

Adolf Frederik, kapt. J. van der Plas qq., adres bij Gisius en Co.

* *Anna Maria*, kapt. H. P. H. Muntendam, adres bij Gisius en Co.

ADVERTENTIEN.

[213] De ondergeteekende zal op aanstaanden Dingsdag den 27 dezer, door den Vendumeester A. SALOMONS, publiek doen verkoopen:

Eene familie Plantaadje-Slaven,

van 9 koppen, met namen: *Sanna, Bebe, Karel, Lodewijk, Cameron, Francina, Lambert, Sanna (2) en Van Piket*; alsmede eene Veldmeid, met name *Princes*; allen laatst gewerkt hebbende op *Plantaadje Weltevreden*. — Inmiddels zijn dezelve uit de hand te koop.

Alsmede, wegens het voorgenomen vertrek van den ondergeteekende, over drie maanden, dag en datum nader te bepalen:

De *Plantaadje WELTEVREDEN*, gelegen binnen deze kolonie, aan de rivier *Commewijne*, met de daaropstaande *GEBOUWEN*, daaraan behoorende en alnog werkende *SLAVEN*, en nieuwe Beplantingen, enz., enz.

Paramaribo, 14 Januarij 1852.

C. G. L. KUHN.

(169) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om 9 ure verkoopen: Provisien, Stukgoederen, 1 korf en 1 kist Glas- en Aardewerk, eene partij diff. soorten kleermakers-knoopen en p. m. 100 vaatjes Zuurkool, benevens voor rekening van het Gouvernement: Eene partij oud koper, te bezigtigen in 's Lands-wa g.

Gedrukt bij J. C. MULLER A.